

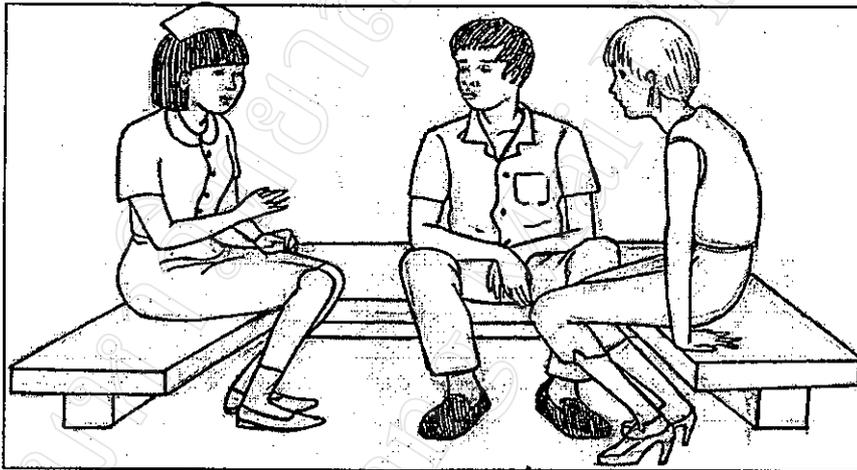
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างโปรแกรมการสนับสนุนด้านข้อมูลและอารมณ์

โปรแกรมการสนับสนุนด้านข้อมูลและอารมณ์
สำหรับสมาชิกในครอบครัวผู้ป่วย
บาดเจ็บศีรษะ

โดย
นางสาวรัตนา อยู่เปลา
นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

**โปรแกรมการสนับสนุนด้านข้อมูลและอารมณ์สำหรับสมาชิก
ในครอบครัวผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะ**

ผู้วิจัยดำเนินการสนับสนุนด้านข้อมูลและอารมณ์ให้กับสมาชิกในครอบครัวผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะที่มาเยี่ยมผู้ป่วยเป็นรายบุคคลวันละครั้งใน 3 วันแรกที่สมาชิกในครอบครัวมาเยี่ยมผู้ป่วย

การสนับสนุนด้านข้อมูล ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับโรค การตรวจวินิจฉัย การรักษา ลักษณะของหอผู้ป่วยหนักศัลยกรรมประสาท กฎระเบียบและข้อควรปฏิบัติสำหรับสมาชิกในครอบครัว เมื่อมาเยี่ยมผู้ป่วยในหอผู้ป่วยหนักศัลยกรรมประสาท อุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้กับผู้ป่วยในหอผู้ป่วยหนักศัลยกรรมประสาท และกิจกรรมการพยาบาลที่ผู้ป่วยได้รับในหอผู้ป่วยหนักศัลยกรรมประสาท

การสนับสนุนด้านอารมณ์ ประกอบด้วย การแสดงความเห็นอกเห็นใจ การแสดงความเอื้ออาทร การแสดงความปรารถนาดี และการแสดงความไว้วางใจ

การสนับสนุนด้านข้อมูลและอารมณ์ ในแต่ละวันแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมความพร้อมของสมาชิกในครอบครัวก่อนการเข้าเยี่ยมผู้ป่วย

ขั้นตอนที่ 2 การพาสมาชิกในครอบครัวเข้าเยี่ยมผู้ป่วย

ขั้นตอนที่ 3 การรับฟังปัญหาและตอบคำถามสมาชิกในครอบครัว

ภายหลังเสร็จสิ้นการเยี่ยมผู้ป่วย

ข้อมูลสำหรับสมาชิกในครอบครัวผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะ

ข้อมูลเกี่ยวกับโรค การตรวจวินิจฉัย และการรักษา

บาดเจ็บศีรษะ

เกิดจากการได้รับอันตรายจากแรงภายนอกมากระทบศีรษะ ทำให้เกิดการบาดเจ็บต่อหนังศีรษะ หนังศีรษะอาจชำรุด บวม หรือฉีกขาด กะโหลกศีรษะอาจร้าว หรือแตกยุบ เนื้อสมองฟกช้ำ และอาจเกิดการฉีกขาดของเส้นเลือดภายในกะโหลกศีรษะ มีผลทำให้มีการตกเลือดในกะโหลกศีรษะในระหว่างชั้นต่าง ๆ ของเยื่อหุ้มสมอง หรือภายในเนื้อสมองได้

การตรวจวินิจฉัย

การตรวจวินิจฉัยผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะจะเริ่มตรวจตั้งแต่ระยะแรกที่ผู้ป่วยมาถึงโรงพยาบาล ได้แก่ การเอกซเรย์กะโหลกศีรษะ เพื่อตรวจความผิดปกติของกะโหลกศีรษะทำให้ทราบถึงตำแหน่งที่แน่นอนและลักษณะของการแตกยุบของกะโหลกศีรษะ.....

กรอบสนับสนุนด้านอารมณ์

ตลอดระยะเวลาของการให้ข้อมูลแก่สมาชิกในครอบครัวจะให้การสนับสนุนด้านอารมณ์
ร่วมด้วย โดยครอบคลุมดังต่อไปนี้

การแสดงความเห็นอกเห็นใจ

กระทำโดย

1. จัดสถานที่สำหรับพูดคุยปรึกษาที่เป็นส่วนตัวสำหรับสมาชิกในครอบครัวของผู้ป่วย
2. สร้างสัมพันธภาพที่ดีกับสมาชิกในครอบครัว โดยการแนะนำตนเอง สร้างบรรยากาศ
การ...

การแสดงความไว้วางใจ

กระทำโดย

การให้ความมั่นใจกับสมาชิกในครอบครัวว่าจะรักษาข้อมูลที่สมาชิกในครอบครัวไม่
ต้องการเปิดเผยไว้เป็นความลับ

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของสมาชิกในครอบครัวของผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะ
และข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะ

ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกในครอบครัวของผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะ

อายุ _____

เพศ _____

ศาสนา _____

ระดับการศึกษา _____

อาชีพ _____

รายได้ของครอบครัวต่อเดือน _____

ความสัมพันธ์กับผู้ป่วย _____

ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะ

อายุ _____

ชนิดของบาดเจ็บศีรษะ _____

ระดับความรู้สึกรู้ตัว (GCS) ของวันที่ 1 _____

ของวันที่ 3 _____

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแบบวัดความวิตกกังวล

ความวิตกกังวลตามสภาวะการณ์ (STAI form Y-1)

คำแนะนำในการตอบคำถามข้อ 1 – 20

ข้อความข้างล่างต่อไปนี้ เป็นข้อความที่ท่านจะใช้บรรยายเกี่ยวกับตัวท่านเอง โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อและทำเครื่องหมายกากบาทที่ตัวเลข ซึ่งอยู่ทางด้านขวาของข้อความ ซึ่งท่านพิจารณาว่าตรงกับความรู้สึกของท่านในขณะนี้ (ที่มีต่อผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะ) ข้อความต่อไปนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกต้องหรือผิด ดังนั้น โปรดอย่าใช้เวลาในการพิจารณาคำตอบข้อหนึ่งข้อใดนานเกินควร แต่จงเลือกคำตอบที่ท่านคิดว่าบรรยายความรู้สึกของท่านในขณะนี้ได้ชัดเจนที่สุด เพราะคำตอบที่ได้จากท่านจะนำมาใช้เป็นประโยชน์ต่อตัวท่านและในวงการศึกษาคือต่อไป

	ไม่เคย	มีบ้าง	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
1. ข้าพเจ้ารู้สึกสงบ	(1)	(2)	(3)	(4)
2. ข้าพเจ้ารู้สึกมั่นคง-ปลอดภัย	(1)	(2)	(3)	(4)
3. ข้าพเจ้าเป็นคนเครียด	(1)	(2)	(3)	(4)
4. ข้าพเจ้ารู้สึกเกร็งและเครียด	(1)	(2)	(3)	(4)
.				
.				
.				
.				
.				
.				
18. ข้าพเจ้ารู้สึกสับสน	(1)	(2)	(3)	(4)
19. ข้าพเจ้ารู้สึกมั่นคง	(1)	(2)	(3)	(4)
20. ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นคนน่าคบ	(1)	(2)	(3)	(4)

ความวิตกกังวลแฝง (STAI form Y-2)

คำแนะนำการตอบคำถามข้อ 21 – 40

ข้อความข้างล่างต่อไปนี้เป็นข้อความที่ท่านจะให้บรรยายเกี่ยวกับตัวท่านเองในชีวิตประจำวัน โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อให้เข้าใจและทำเครื่องหมายกากบาทลงบนวงกลมที่ท่านพิจารณาว่าเป็นข้อความที่ตรงกับความรู้สึกทั่ว ๆ ไป ของท่านที่สุด ข้อความเหล่านี้ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด ดังนั้น โปรดอย่าใช้เวลาในการพิจารณาคำตอบในข้อหนึ่งข้อใดนานเกินควร แต่จงเลือกขีดบนข้อที่ตรงกับความรู้สึกของท่านให้มากที่สุด

	ไม่เคย	มีบ้าง	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
21. ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นคนน่าคบ	(1)	(2)	(3)	(4)
22. ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้นและกระวนกระวาย	(1)	(2)	(3)	(4)
23. ข้าพเจ้ารู้สึกมีความพอใจในตัวเอง	(1)	(2)	(3)	(4)
24. ข้าพเจ้าอยากเป็นสุขเท่ากับที่คนอื่น ๆ เป็นอยู่	(1)	(2)	(3)	(4)
.				
.				
.				
.				
.				
.				
.				
.				
38. ข้าพเจ้าได้รับความผิดหวังอย่างจริงจัง จนกระทั่งไม่สามารถที่จะลืมมันได้	(1)	(2)	(3)	(4)
39. ข้าพเจ้าเป็นคนมั่นคง	(1)	(2)	(3)	(4)
40. เมื่อข้าพเจ้าคิดถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับหรือสนใจ ในระยะหลัง ๆ นี้ ทำให้ข้าพเจ้าอยู่ในภาวะ ความตึงเครียด และสับสน	(1)	(2)	(3)	(4)

ภาคผนวก ง

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลรวมอันดับที่ของคะแนน Glasgow Coma Scale
ภายในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

ความแตกต่างของคะแนน Glasgow Coma Scale	จำนวน (ราย)	Mean Rank	Sum of Ranks	Z	p-value
กลุ่มควบคุม (n = 10)					
จำนวนผลต่างที่มีค่าเป็นลบ	0	0.00	0.00		
จำนวนผลต่างที่มีค่าเป็นบวก	4	2.50	10.00	-1.841	0.06
จำนวนผลต่างที่มีค่าเท่ากัน	6	-	-		
กลุ่มทดลอง (n = 10)					
จำนวนผลต่างที่มีค่าเป็นลบ	2	1.75	3.50		
จำนวนผลต่างที่มีค่าเป็นบวก	5	4.90	24.50	-1.791	0.07
จำนวนผลต่างที่มีค่าเท่ากัน	3	-	-		

แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลรวมอันดับที่ของคะแนน Glasgow Coma Scale ของผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะทั้งสองกลุ่มวันที่ 1 และวันที่ 3 ภายในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ไม่มีความแตกต่างกัน

ภาคผนวก จ

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลรวมอันดับที่ของคะแนน Glasgow Coma Scale
ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

คะแนน	Range	Mean Rank	Sum of Ranks	U	p-value
วันที่ 1					
กลุ่มควบคุม	3 – 11	10.25	102.50	47.50	0.853
กลุ่มทดลอง	4 – 11	10.75	107.50		
วันที่ 3					
กลุ่มควบคุม	3 – 15	10.15	101.50	46.50	0.796
กลุ่มทดลอง	4 – 15	10.85	108.50		

แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลรวมอันดับที่ของคะแนน Glasgow Coma Scale ของผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองในวันที่ 1 และวันที่ 3 ไม่มีความแตกต่างกัน

ภาคผนวก จ

แสดงช่วงคะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
คะแนนความวิตกกังวลแฝงของกลุ่มตัวอย่าง

คะแนน ความวิตกกังวลแฝง	กลุ่มควบคุม (n = 10)			กลุ่มทดลอง (n = 10)		
	Range	$\bar{X}$	S.D.	Range	$\bar{X}$	S.D.
วันที่ 1	35 – 59	49.20	2.97	31 – 56	43.20	2.75
วันที่ 3	37 – 62	47.40	3.20	39 – 54	44.40	1.61

แสดงให้เห็นว่าคะแนนความวิตกกังวลแฝงของกลุ่มควบคุมในวันที่ 1 เท่ากับ 35 – 59 คะแนน ($\bar{X} = 49.20$, S.D. = 2.97) และวันที่ 3 เท่ากับ 37 – 62 คะแนน ($\bar{X} = 47.40$, S.D. = 3.20) ส่วนกลุ่มทดลองวันที่ 1 เท่ากับ 31 – 56 คะแนน ($\bar{X} = 43.20$, S.D. = 2.75) และวันที่ 3 เท่ากับ 39 – 54 คะแนน ($\bar{X} = 44.40$, S.D. = 1.61)

ภาคผนวก ข

แสดงช่วงคะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
คะแนนความวิตกกังวลตามสภาวะการณ์ของกลุ่มตัวอย่าง

คะแนนความวิตกกังวล ตามสภาวะการณ์	กลุ่มควบคุม (n = 10)			กลุ่มทดลอง (n = 10)		
	Range	$\bar{X}$	S.D.	Range	$\bar{X}$	S.D.
วันที่ 1	39 – 69	56.50	2.86	44 – 70	59.40	2.79
วันที่ 3	42 – 73	52.60	3.15	32 – 58	43.90	2.57

แสดงให้เห็นว่าคะแนนความวิตกกังวลตามสภาวะการณ์ของกลุ่มควบคุมในวันที่ 1 เท่ากับ 39 – 69 คะแนน ($\bar{X} = 56.50$, S.D. = 2.86) และวันที่ 3 เท่ากับ 42 – 73 คะแนน ($\bar{X} = 52.60$, S.D. = 3.15) ส่วนกลุ่มทดลองวันที่ 1 เท่ากับ 44 – 70 คะแนน ($\bar{X} = 59.40$, S.D. = 2.79) และวันที่ 3 เท่ากับ 32 – 58 คะแนน ($\bar{X} = 43.90$, S.D. = 2.57)

ภาคผนวก ข

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลรวมอันดับที่ของคะแนนความวิตกกังวลแฝง
ภายในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

ความแตกต่างของคะแนน ความวิตกกังวลแฝง	จำนวน (ราย)	Mean Rank	Sum of Ranks	Z	p-value
กลุ่มควบคุม (n = 10)					
จำนวนผลต่างที่มีค่าเป็นลบ	3	8.00	24.00		
จำนวนผลต่างที่มีค่าเป็นบวก	6	3.50	21.00	-0.178	0.859
จำนวนผลต่างที่มีค่าเท่ากัน	1	-	-		
กลุ่มทดลอง (n = 10)					
จำนวนผลต่างที่มีค่าเป็นลบ	4	4.50	18.00		
จำนวนผลต่างที่มีค่าเป็นบวก	5	5.40	27.00	-0.535	0.593
จำนวนผลต่างที่มีค่าเท่ากัน	1	-	-		

แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลรวมอันดับที่ของคะแนนความวิตกกังวลแฝงของสมาชิกในครอบครัวภายในกลุ่มทั้งสองกลุ่มระหว่างวันที่ 1 และวันที่ 3 ไม่มีความแตกต่างกัน

ภาคผนวก ฅ

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลรวมอันดับที่ของคะแนนความวิตกกังวลแฝง
ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

คะแนน	Range	Mean Rank	Sum of Ranks	U	p-value
วันที่ 1					
กลุ่มควบคุม	35 – 59	12.55	125.50	29.50	0.123
กลุ่มทดลอง	31 – 56	8.45	84.50		
วันที่ 3					
กลุ่มควบคุม	37 – 62	10.75	107.50	47.50	0.853
กลุ่มทดลอง	39 – 54	10.25	102.50		

แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลรวมอันดับที่ของคะแนนความวิตกกังวลแฝงของสมาชิกในครอบครัวระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองทั้งในวันที่ 1 และวันที่ 3 ไม่มีความแตกต่างกัน

ภาคผนวก ญ

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

กล่าวแสดงการพิทักษ์สิทธิตัวอย่างกลุ่มควบคุม ดังนี้

ดิฉัน นางสาวรัตนา อยู่เปลา นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์ และศัลยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนด้านข้อมูลและอารมณ์ต่อความวิตกกังวลของสมาชิกในครอบครัวผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะ โดยผู้วิจัยจะพบกับท่าน 2 ครั้ง ในวันที่ 1 และวันที่ 3 ที่ท่านมาเยี่ยมผู้ป่วย ขอความร่วมมือในการตอบแบบวัดความวิตกกังวลในวันที่ 1 และวันที่ 3 ที่พบกัน การศึกษาในครั้งนี้จะช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติการพยาบาลให้กับสมาชิกในครอบครัวของผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะต่อไป ซึ่งท่านสามารถออกจากการศึกษาครั้งนี้ได้โดยไม่มีผลต่อการพยาบาล บริการ หรือการบำบัดรักษาที่ผู้ป่วยจะได้รับ ในการนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ จะนำเสนอในภาพรวม ไม่มีการเปิดเผยชื่อและนามสกุลที่แท้จริงของท่าน และหากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการทำวิจัยสามารถสอบถามผู้วิจัยได้ตลอดเวลา ขอขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการศึกษาครั้งนี้

กล่าวแสดงการพิทักษ์สิทธิตัวอย่างกลุ่มทดลอง ดังนี้

ดิฉัน นางสาวรัตนา อยู่เปลา นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์ และศัลยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนด้านข้อมูลและอารมณ์ต่อความวิตกกังวลของสมาชิกในครอบครัวผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะ ผู้วิจัยจะพบกับท่าน 3 ครั้ง โดยในวันที่ 1 และวันที่ 3 ที่ท่านมาเยี่ยมผู้ป่วย ขอความร่วมมือในการตอบแบบวัดความวิตกกังวลในวันที่ 1 และวันที่ 3 ที่พบกัน และในแต่ละครั้งที่พบกันผู้วิจัยจะให้การสนับสนุนด้านข้อมูลและอารมณ์ให้กับท่าน การศึกษาในครั้งนี้จะช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติการพยาบาลให้กับสมาชิกในครอบครัวของผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะต่อไป ซึ่งท่านสามารถออกจากการศึกษาครั้งนี้ได้โดยไม่มีผลต่อการพยาบาล บริการ หรือการบำบัดรักษาที่ผู้ป่วยจะได้รับ ในการนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ จะนำเสนอในภาพรวม ไม่มีการเปิดเผยชื่อและนามสกุล

ที่แท้จริงของท่าน และหากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการทำวิจัยสามารถสอบถามผู้วิจัยได้ตลอดเวลา ขอ
ขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการศึกษาครั้งนี้

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก ฎ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ เอี่ยมจ้อย
ภาควิชาการพยาบาลศัลยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิตยา ภิญโญคำ
ภาควิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปัทมา จารูวัต
ภาควิชาการพยาบาลศัลยศาสตร์
วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย
4. คุณสุมล เกษรวิชวัฒนา
หอผู้ป่วยหนักศัลยกรรมหัวใจและทรวงอก
โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์
5. นาวาอากาศตรีหญิงโสพรรณ โปทยะ
หออภิบาลศัลยกรรมประสาท
โรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช พอ. หนอ.

ภาคผนวก ก

หนังสือขออนุญาตใช้เครื่องมือวิจัย
และหนังสือขออนุญาตรวบรวมข้อมูล

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ด่วนมาก

ที่ ทม 0604(1)/4/4

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
110 ถนนอินทวโรรส ค. ศรีภูมิ อ. เมือง
จ. เชียงใหม่ 50200

/6 มีนาคม 2543

เรื่อง ขออนุญาตใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ด้วยนางสาววรรณา อยู่เปลว รหัสประจำตัว 4132111 นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ขณะนี้อยู่ในระหว่างการทำโครงร่างวิทยานิพนธ์โดยสนใจที่จะทำในเรื่องผลของการสนับสนุนด้านข้อมูลและด้านอารมณ์ต่อความวิตกกังวลของสมาชิกในครอบครัวผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะ (Effects of Informational and Emotional Support on Anxiety among Family Members of Head Injured Patients) มีความประสงค์จะขออนุญาตใช้เครื่องมือวิจัยแบบวัดความวิตกกังวล (State-Trait Anxiety Inventory form Y) ของสปิตเบอร์เกอร์และคณะ (Spielberger, et al, 1983) ฉบับที่แปลเป็นภาษาไทยโดย ดร. ธาตรี-มนต์ศักดิ์ ในวิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา ของนางสาวคาราวรรณ ตะปินดา พ.ศ. 2534 บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อนำเครื่องมือดังกล่าวไปใช้ประกอบในการทำวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ในเรื่องดังกล่าวข้างต้น

คณะพยาบาลศาสตร์ จึงใคร่ขออนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวใช้เครื่องมือวิจัยเพื่อนำไปประกอบในการทำวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ในเรื่องดังกล่าว อันจะเป็นประโยชน์ทางการศึกษาทางการพยาบาลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตด้วย จักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ลินจง โปริบาล)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา

โทร (053)945025, 946065

โทรสาร (053)217145

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบริการการศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ โทร. 5025, 6065

ที่ ทม 0604(1)/ ๒๖๙

วันที่

๙ มีนาคม 2543

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาพยาบาลระดับปริญญาโทเข้าเก็บข้อมูลในการทำวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีคณะแพทยศาสตร์

ด้วยนางสาวรัตนา อยู่เปลว รหัสประจำตัว 4132111 นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยกรรม คณะพยาบาลศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำการวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลของการสนับสนุนด้านข้อมูลและอารมณ์ต่อความวิตกกังวลของสมาชิกในครอบครัวผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะ” มีความประสงค์จะขออนุญาตเข้าเก็บข้อมูลจากสมาชิกในครอบครัวของผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะที่มาเข้ารับการรักษา ณ หอผู้ป่วยหนักศัลยกรรมประสาท โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ โดยวิธีการใช้แบบวัดความวิตกกังวล ดังตัวอย่างที่แนบมาพร้อมนี้ ระหว่างเดือน มีนาคม ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2543 เพื่อนำข้อมูลที่ได้นำไปประกอบการทำวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ในเรื่องดังกล่าว

คณะพยาบาลศาสตร์ จึงใคร่ขออนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลเพื่อจะทำการวิจัยดังกล่าว เพื่อที่นักศึกษาจะนำข้อมูลที่ได้นำไปประกอบการทำวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาทางการพยาบาลต่อไป ทั้งนี้ นักศึกษาจะมาทำการติดต่อและขอเข้าเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลินจง ไพธิบาล)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

ภาคผนวก ฐ

หนังสืออนุญาตใช้เครื่องมือวิจัย
และหนังสืออนุญาตในการรวบรวมข้อมูล

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ที่ ทม 0355/ 444 3

งานบริการการศึกษา
รับที่ 781
วันที่ 11 เม.ย. 43
เวลา 10.00 น.

คณะจิตวิทยา
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 อาคารวิทยกิตติ ชั้น 16
 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน
 กรุงเทพฯ 10330

7 เมษายน 2543

คณะพยาบาลศาสตร์
รับที่ 3142
วันที่ 10 เม.ย. 2543
เวลา น.

เรื่อง การขอใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือที่ ทม 0604(1)/1414 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2543

ตามหนังสือที่ ทม 0604(1)/1414 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2543 คณะพยาบาลศาสตร์
 ขออนุญาตให้นางสาวรัตนา อยู่เปลลา ใช้เครื่องมือวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ ความแจ้งแล้ว นั้น

คณะจิตวิทยาพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องที่นิสิตจะใช้แบบวัดดังกล่าว เพราะเป็นการใช้เพื่อการศึกษา
 วิจัยไม่ใช่การซื้อขาย หลังจากปี พ.ศ. 2534 แบบวัดฉบับนี้มีผลิตสาขาจิตวิทยาที่จุฬาฯ ได้นำมาใช้และปรับปรุง
 แก้ไขให้ดียิ่งขึ้นหลายครั้ง ครั้งล่าสุดในปี พ.ศ. 2543 ดังนั้น นางสาวรัตนา อยู่เปลลา น่าจะได้ติดตามใช้ข้อมูล
 ต่อจากฉบับของนางสาวดารารวรรณ ต๊ะบินตา ด้วย จะทำให้ได้เอกสารสนับสนุนเพิ่มเติมที่ทันสมัยยิ่งขึ้น

ดร.ดร.ดร.
101M-CCF3

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ชุมพร ยงกิตติกุล)

ผู้อำนวยการศูนย์ทดสอบ

คณะจิตวิทยา

เรียน รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

เพื่อไปขอทราบ ก่อนนำนักศึกษา

เพื่อทราบต่อไป

โทร.218-9909

โทรสาร. 218-9923

พช

11 เม.ย. 43

อาน

อช

12/20/43

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นามสกุล นางสาวรัตนา อยู่เปลว

วัน เดือน ปีเกิด 28 พฤษภาคม 2517

ประวัติการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	พ.ศ. ที่สำเร็จการศึกษา
มัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ	2534
พยาบาลศาสตรบัณฑิต	วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย กรุงเทพมหานคร	2538

ประวัติการทำงาน

ปี พ.ศ.	ตำแหน่ง	สถานที่
2538 – ปัจจุบัน	อาจารย์ประจำภาควิชาการพยาบาล ศัลยศาสตร์	วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย กรุงเทพมหานคร